

Pyhitys – Jumalan tahto

1. Tess. 4:1-12

1. Sitten vielä, veljet! Te olette oppineet meiltä, miten teidän tulee **vaeltaa** ja olla **Jumalalle mieleen**, ja niinhän te vaellattekin. Mutta Herrassa Jeesuksessa me pyydämme ja kehotamme teitä **edistymään** siinä yhä enemmän.

2. Tiedättehän, mitkä **käskyt** me olemme **Herran Jeesuksen nimessä** teille antaneet.

3. **Jumalan tahto** on, että te **pyhitytte** ja kartatte haureutta

4. ja että kukin teistä ymmärtää ottaa **oman vaimon pyhydessä ja kunniasa,**

5. ei himon ja kiihkon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa.

6. Kukaan ei saa tehdä veljelleen vääryyttä **eikä pyrkiä hyötymään hänen kustannuksellaan**, sillä **Herra on kaiken tämän rankaisija**, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne.

7. Eihän Jumala ole **kutsunut meitä** saastaisuuteen vaan **pyhitykseen**.

8. Sen tähden se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan **Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä** teihin.

9. Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä **Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne**.

10. Näin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, **edistymään** siinä yhä enemmän.

11. Pitäkää kunnia-asiananne, että **elätte hiljaisuudessa**, toimitatte omia tehtäviänne ja **teette työtä omilla käsillänne**, niin kuin olemme teitä käskeneet.

12. Näin te vaellatte **moitteettomasti ulkopuolisten edessä ettekä ole kenenkään avun tarpeessa**.

Vaikeat Raamatun kohdat

Millaiset kohdat Raamatussa ovat kaikkein vaikeimpia? Toki on kohtia, joiden ymmärtäminen ei ole helppoa ja joiden tulkinnot saattavat aiheuttaa jopa oppiriitoja, mutta ainakin minulle kaikkein vaikeimpia kohtia ovat sellaiset kehotukset kuin tämän päivän jaksomme 1. Tessalonikalaiskirjettä. Niiden ymmärtäminen on erittäin helppoa, mutta niiden mukaan eläminen sitäkin vaikeampaa, ainakin jos sitä yrittää omassa voimassaan.

Monet meistä ovat Raamattua Jumalan sanana korostaessamme melko helposti opillisesti suuntautuneita. Ja ilman muuta on selvää, että oikea oppi on edellytys pyhälle ja Jumalan mielenmukaiselle elämälle. Mutta meillä on vaara ilahtua siitä, että joku Raamatun kohta avautuu ja näkemyksemme Jumalaan ja Hänen totuuteensa syvenee, mutta jatkammekin sitten arkielämää aivan muuttumattomalla tavalla. Iloitlemme uusista syvemmistä oivalluksistamme, mutta ne eivät vaikuta todellista muutosta vaellukseemme.

Saarnakorva

Yksi tämän ongelman ilmenemisistä on niin sanottu ”saarnakorva”. Se tarkoittaa tapaa kuunnella julistettua Jumalan sanaa niin, että arvioi sen sisältäneitä oivalluksia tai ilmaisuja tai saarnan tunnesisältöä suostumatta kuitenkaan alistamaan omaa elämäänsä sanan tutkittavaksi ja haluamatta noudattaa sitä, mitä Herra sanassaan puhuu. Itse asiassa ”saarnakorva” on eräs salakavala tapa torjua Jumalan sana. Usein siihen liittyy myös ajatus, että tämä saarna sopisi erittäin hyvin sille ja sille henkilölle. Näin voi helposti väistää sanan joka onkin kohdistettu minuun.

Monilla Jeesuksen vuorisaaunan kuulijoistakin vaikutti olevan saarnakorva, sillä heistä sanotaan:

Kun Jeesus oli lopettanut puheensa, ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa. (Matt. 7:28-29)

Jos Jeesuksen vuorisaaunan kuulijat olisivat ottaneet sanan vastaan, he eivät olisi vain ihastelleet Jeesuksen puhettavan arvovaltaisuutta, vaan he olisivat parannuksessa ja katumuksessa juosseet Jeesuksen luo etsimään anteeksiantamusta ja pelastusta.

Muistan kun eräs hollantilainen lähetyssaarnaaja aloitti saarnansa seurakunnassamme Japanissa näin: ”Oletteko valmiit tähän saarnaan! Oletteko päättäneet ottaa sen, mitä sanon, Jumalalta ja noudattaa sitä!” Tietenkään meidän ei pidä ottaa vastaan julistusta, joka on Raamatun vastaista ja meidän tulee myös kyetä näkemään, mikä on sitä ja mikä ei, mutta kun näemme, että puhe on Jumalan sanan mukaista, meiltä odotetaan kuuliaisuutta sille.

Opillinen ja soveltava osa

Paavalin kirjeet jakautuvat usein opilliseen osaan ja soveltavaan osaan, vaikka hän ei puhtaaksi viljele tätä jakoa. Kaikkiin kehotuksiin hän liittää aina sen motiivin ja liikkeelle panevan voiman, jonka hän opillisissa osassa kuvaa. Tässä jaksossamme on kysymys pyhityksestä eli Jumalan mielen mukaisesta elämästä. Sana pyhitys esiintyy kolme kertaa lyhyessä jaksossamme.

Pyhitys

Pyhitys tarkoittaa Jumalalle erotettua ja Jumalan pyhään olemukseen sovitettua vaellusta Hänen edessään, Häntä varten ja Hänen kunniakseen. Pyhityksen vaikuttaa Jumala itse Pyhän Henkensä kautta. Hän vaikuttaa Jeesuksessa pelastuksesta osaksi päässeiden elämässä tahtoa ja Jumalan tahdon mukaista tekemistä.

Tekstimme alussa Paavali antaa lämpimän mutta vahvalla auktoriteetilla varustetun kehotuksen pyhitykseen: *Sitten vielä, veljet! Te olette oppineet meiltä, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle mieleen, ja niinhän te vaellattekin. Mutta Herrassa Jeesuksessa me pyydämme ja kehotamme teitä edistymään siinä yhä enemmän.* (1)

Pyhitys on siis vaeltamista niin, että miellytämme Jumalaa ja sen seurauksena myös oikealla tavalla toisia ihmisiä. Järjestys on kuitenkin tärkeä. Jos miellytämme Jumalaa eli toimimme ajatellen sitä, mitä iloa tai hyötyä nyt käsillä olevista tehtävistäni on Jumalalle, emme aina kykene kaikkia ihmisiä miellyttämään. Mutta eläessämme aidosti Jumalan tahdon mukaan voimme päästä myös siihen, että ei-uskovat eivät pääse meitä moittimaan. (12)

Jos taas asetamme ihmisten miellyttämisen ennen Jumalaa, niin ennemmin tai myöhemmin joudumme ristiriitaan Jumalan tahdon kanssa. Pyhitys ei siis takaa sitä, että kykenisimme elämään sovussa ja rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Mutta Jumalan tahdosta kiinni pitäen pyrimme elämään sovussa toisten kanssa sikäli kuin se meistä riippuu.

Kutsu pyhitykseen

Eihän Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen vaan pyhitykseen. (7)

Pyhitys on osa pelastusprosessia, joka alkaa Jumalan kutsusta lain ja evankeliumin sanan kautta. Pyhä Henki taivuttaa ihmisen parannukseen, tunnustamaan syntisenä tuomionalaisen tilansa ja pyytämään armoa Jeesuksen Golgatan sovitustyön perusteella. Pyhä Henki antaa uskon Jumalan sanan kautta, ihminen luetaan Kristuksen tähden vanhurskaaksi, hän syntyy uudesti ja pääsee Jumalan lapseksi. Siitä alkaa uskossa kasvaminen ja vaellus Jumalan edessä eli pyhitys, joka päättyy ruumiin ylösnousemukseen. Uudesti syntynyt on jo pelastunut, mutta vasta pyhityksen päättyessä hänen olemuksensa muuttuu siksi, mikä vanhurskautuksessa hänelle luettiin.

Mikään pelastusprosessissa ei ole ihmisen työtä, kaikki on Jumalan vaikuttamaa alusta loppuun. Näin myös pyhitys ei ole ihmisen omaa yritystä elää Jumalan tahdon mukaan vaan Pyhän Hengen vaikuttamaa Jumalan tahdon noudattamista. Koska Pyhä Henki vaikuttaa tahtomisen ja tekemisen, ihminen todellakin tahtoo ja tekee. Se on Jumalan rakkauden synnyttämää halua ja uskollista toimimista. Siihen sisältyy vaivannäköä, taisteluita ja kärsimystä, mutta ei milloinkaan omassa voimassa.

Pyhitys ei siis ole omavoimaista yritystä noudattaa Jumalan lakia, raskasta ja toivontonta ponnistelua vaatimusten paineessa. Se on vapautta saada palvella Jumalaa ja osoittaa rakkautta lähimmäisiä kohtaan. Pyhitystä vastustaa syntinen luontomme, mutta Jumala tekee sen siitä huolimatta mahdolliseksi.

Pyhitykseen kuuluu yhä syvenevä totuuden näkeminen itsestä, synnin tunto, mutta samalla avartuva näky Jumalan armon suuruudesta ja riittävydestä. Pyhitykseen kuuluu jatkuva puhdistautuminen synnistä, mutta samalla se on Pyhän Hengen muuttavaa työtä kohti Kristuksen kaltaisuutta. Pyhityksen välineenä toimii Jumalan evankeliumin sana, jonka kautta saamme kuin kuvastimesta katsella Kristuksen kasvoja. Häntä katsellessa Pyhä Henki muuttaa meitä Jeesuksen kuvan kaltaisuutta kohti.

Kun Jumala kutsuu meitä pelastukseen, se on samalla myös kutsu pyhitysprosessiin. Efesolaiskirjeessä Paavali vie asian vielä syvempään yhteyteen, iankaikkiseen armovalintaan asti: *Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. (Ef. 1:4)*

Pyhitys on siis Jumalan tarkoitus elämäämme. Herra julistaa: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä!" Näin ollen vaelluksemme Herran edessä on tavattoman tärkeä osa Jumalan pelastussuunnitelmaa.

Enemmän ja vielä enemmän

Pyhityksen luonteeseen kuuluu halua entistä enemmän, vieläkin enemmän miellyttää Jumalaa. Pyhitys ilmenee rakkautena Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan. Kun Pyhä Henki on vuodattanut Jumalan rakkauden uskoon tulleen sydämeen, niin hänessä syntyy ilman eri kehotusta halua rakastaa niin Herraa kuin lähimmäisiäkin. *Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne. (9)* Mutta nyt Paavali kehottaa meitä rakastamaan entistä enemmän. "Enemmän pyhitystä, niin vielä enemmän pyhitystä!" on hänen viestinsä.

Ensirakkaus

Joku saattaa kyllä ajatella, että eikö juuri uskoon tulleen ensirakkaus Jumalaan ole sitä makoisinta ja parasta laatua. Eikö pyhityksessä käy usein niin kuin avioliitossa-kin, että alussa suhde oli läheinen ja lämmin, mutta pikku hiljaa rakkaus väljähtyy ja laimenee. Ikävä kyllä joskus niin näyttää uskovien kohdalla tapahtuvan.

Jeesuksen täytyi tähän asiaan puuttua mm Efeson uskovien kohdalla:

Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kestävyytesi. Tiedän myös, ettet voi sie-tää pahoja ihmisiä, ja että olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi. Sinulla on kestävyyttä, ja paljon olet kärsinyt minun nimeni tähden etkä ole väsynyt. Mutta se minulla on si-nua vastaan, että olet hylännyt ensirakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. (Ilm. 2:2-5)

Efeson uskovat olivat kyllä tarkkoja opissaan. He olivat kärsivällisiä ja väsymättömiä toiminnassaan, mutta ensimmäiset teot olivat jääneet taakse ja rakkaus Herraan väljähtänyt. Rakkaushan on sitä, että omistautuu toisen hyväksi antaen toiselle ai-kaa, arvostusta, rahaa jne. Meidän rakkautemme Herraan kuivuu, jos emme anna Hänelle aikaa rukouksessa, Hänen puheensa kuuntelussa ja Hänen ihailevassa kat-selussa Sanan kautta sekä palvelemme kaikella työllämme ja toiminnallamme Her-raa.

Avioliitossa rakkauden ei suinkaan tarvitse väljähtyä, jos annamme puolisollemme arvostusta ja palvelemme häntä rakkauden teoin ja jaamme sydämemme hänen kanssaan päivittäin. Samoin Paavali antaa ymmärtää, että rakkaus Herraan voi li-sääntyä ja kasvaa koko ajan, kun teemme kaikki tekomme Herraa varten, nouda-tamme Hänen antamiaan käskyjä.

Herran käsky

Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen nimessä teille antaneet. (2)

Paavali tiedosti ensirakkauden menettämisen vaaran ja siksi lisäsi kirjeisiinsä käy-tännöllisen elämän osiot ja painotti niitä sekä omalla arvovallallaan että vetoamalla Jeesuksen omaan käskyyn:

*”Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä **pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää.** Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päi-vä maailmanajan loppuun saakka.” (Matt. 28:19-20)*

Kaikki se, mitä Jeesus opetti, on siis opetettavaa eteenpäin, että sen mukaan sitten myös eletään. Se sisälsi ilman muuta Vuorisaarnalla selitetyn kymmenen käskyn. Mutta luulen, että Tessalonikassa ollessaan Paavali korosti sitäkin, minkä hän myö-hemmin tiivistä Roomalaiskirjeessä näin:

Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa paha ja pitäkää hyvästä kiinni. Olkaa vel-jellisessä rakkaudessa helläsydämissä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioit-tamisessa kilpailkaa keskenänne. Älkää olko toimissanne velttoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Herraa. Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja ru-kouksessa kestäviä. Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, pyrkikää osoittamaan vie-

raanvaraisuutta. Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkää kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää tavoitelko korkeita, vaan sopeutukaa vaatimattomiin oloihin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. (Room. 12:9-18)

Tiukka käsky

Kysyin kerran eräässä Raamattupiirissä: "Miten Uskoviille annetut kehotukset eroavat kymmenen käskyn laista, kun usein ne näyttävät huomattavasti vaativimmilta kuin itse käskyt?" Eräs henkilö vastasi: "Ne ovat lähinnä suosituksia, eikä niiden mukaan kykene täysin edes toimimaan." Nyt Paavali ottaa kuitenkin erittäin tiukan linjan sanoessaan: *Sen tähden se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teihin. (8)*

Herran käsky, Paavalin antamat kehotukset on siis tarkoitettu todella elettäviksi, mutta ei omalla voimalla. Kysymys ei ole siis lain teoista, joilla pyritään kelpaamaan Jumalalle, pelastamaan itse itseään, vaan kehotuksia, joita voi noudattaa Pyhän Hengen voimassa. Mutta Jos me tunnustamme Jeesuksen elämämme Herraksi ja Kuninkaaksi, emme voi suhtautua Hänen käskyihinsä niin, että noudatamme niitä silloin kun meistä tuntuu hyvältä emmekä aina ja kaikkialla.

Herran käskyt omilleen eivät siis kuulu kadotustuomion tuottavan lain piiriin vaan evankeliumin piiriin. On suuri etuoikeus saada noudattaa Herran tahtoa. Jokaiseen käskyyn sisältyy nimittäin Pyhän Hengen voima silloin, kun olemme kuuliaiset niille. Voima ei vaikuta ennen kuuliaisuutta, vaan heti siitä hetkestä kun olemme kuuliaisia.

Lain ja kehotusten eroa kuvaa parhaiten tilanne Jeesuksen elämästä. Jeesuksen luokse kannettiin halvaantunut mies. Ensimmäinen sana, jonka Jeesus sanoi miehelle, oli ihana evankeliumi siitä, että miehen kaikki synnit oli annettu anteeksi. Miehen sydämen täytti varmasti syvä rauha ja ilo Jumalan armosta. Mutta Jeesuksen toinen sana halvatulle miehelle: *"Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi!"* (Matt. 9:6) Kysymys ei ollut laista. Eihän hän kyennyt kävelemään. Kysymys oli evankeliumin kehotuksesta, joka sisälsi ihmeen vaikuttavan voiman. Ollessaan kuuliainen sanalle mies sai nähdä, että Herra teki mahdollottoman mahdolliseksi. Jotta ihme voi tapahtua, miehen oli oltava kuuliainen Jeesuksen sanalle. Periaatteessa mies olisi voinut vastata: "Kiitos anteeksiantamuksen rauhasta, mutta näethän, että olen halvaantunut enkä kykene kävelemään." Jos hän olisi jäänyt makaamaan, Jumalan voima ei olisi päässyt vaikuttamaan.

Jumalan sanan kehotuksissa uskovi on voima mukana, koska Pyhä Henki asuu uskovassa, mutta voima ei vaikuta, ellemmme ole kuuliaisia kehotuksille. Siksi uskoviille annettuja kehotuksia voi ja saa lukea kuin lupauksia. Herran armosta on mahdollista vaeltaa Jumalan ennalta valmistamissa teoissa, vaikka syntinen luonto edelleen paneekin vastaan ja jokaiseen kehotukseen ja lupaukseen tarttumiseen sisältyy uskon taistelua: Uskallanko Herran sanan varaan vai en?

Pyhä arkuus

Paavali korostaa Herran käskyjen pitämisen tärkeyttä muistuttamalla ei vain siitä, että niiden hylkääminen on Jumalan hylkäämistä. Lisäksi hän varoittaa myös seurauksesta, jos uskovat rikkovat Herran käskyä vastaan:

Herra on kaiken tämän rankaisija, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne. (6)

Vaikka uskova ei saa tottelemattomuudestaan osakseen kadotustuomiota Jeesuksen Golgatan uhrin tähden, hän saa ajallisen rangaistuksen, kurituksen, jotta palaisi takaisin parannuksen ja kuuliaisuuden tielle. Siksi uskovan vaellus sisältää ei vain turvallista luottamusta taivaallisen Isän rakkauteen vaan myös pyhänpelon Hänen edessään.

Rakkaus

Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä Jumala itse on opettanut teidät rakastamaan toisianne. Näin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniasa. Mutta me kehotamme teitä, veljet, edistymään siinä yhä enemmän. (9-10)

Kristillinen rakkaus ei ole tunne, vaan se on toisen hyväksi omistautuvaa ja uhrautuvaa toimintaa, joka perustuu siihen rakkauteen, jonka uskova saa ensin osakseen Jeesuksen Golgatan rakkauden tullessa sydämiimme Pyhän Hengen vuodattamana. (Room. 5:5) Rakkaus ei ole myöskään ristiriidassa vihan kanssa. Rakkaus, joka ei vihaa pahaa, on välinpitämättömyyttä ja itsekkyyttä. Rakkaus joutuu kyllä kärsimään pahaa ja sietämään sitä, mutta sen tulee aina vihata pahaa. Rakkaus Jumalaan näkyy erityisesti myös pahan vihaamisena. Rakkaus ei myöskään ole koskaan ristiriidassa totuuden kanssa. Rakkaus ei voi hyväksyä valhetta vaikka koko maailma sitä vaatisi. Rakkaus tarttuu kaikkein parhaaseen, mitä ihmisellä on tai mitä ihmiselle voi antaa, se on evankeliumiin. Mutta kaikkea muutakin hyvää se pyrkii kohteelleen tarjoamaan.

Kilpailua

Uskovien keskinäinen rakkaus eroaa yleisestä rakkaudesta, joka asettaa toisten ihmisten tarpeet omiensa edelle. Veljesrakkautta luonnehtii yhteinen rakkaus samaan Herraan ja siksi siihen parhaimmillaan sisältyy erittäin syviä tunnesiteitä. Mitä armoa on esimerkiksi yhteinen rukousystävyyys Herran omien kesken! Uskovatkin kyllä osaavat loukata toisiaan ja joutuvat tekemään Herran edessä ja keskenään parannusta sanoistaan, asenteistaan ja teoistaan. Silloin on hyvä muistaa, että Herra itse on helläsydäminen omiaan kohtaan.

Hengessä palava

Pitäkää kunnia-asiananne, että elätte hiljaisuudessa, toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä omilla käsillänne, niin kuin olemme teitä käskeneet. (11)

Rakastava ihminen ei ole laiska. Hän tekee työnsä ja palvelunsa innokkaasti, koska tietää palvelevansa viime kädessä Herraa eikä ihmisiä. Toisaalta rakastava ihminen ei ole myöskään työnarkomaani, joka yrittää kohottaa oman arvonsa tuntoaan tai haalia hyväksyntää äärimmäisellä velvollisuuden tunnolla ja ahkeruudella. Hengessä palava tietää, että hän tarvitsee myös lepoa ja ettei hänen arvonsa määräydy saavutuksista vaan Jumalan suuresta armosta ja rakkaudesta häntä kohtaan.

Rukoileva uskova näkee toisten veljien ja sisarten tarpeet ja ryhtyy myös käytännöllisellä tasolla auttamaan heitä. Vieraanvaraisuus on taas se yksittäinen rakkauden

teko, jolla on eniten voitettu ihmisiä Jumalan valtakuntaan niin kotimaassa kuin lähetyskentillä. Hengessä palava uskova avaa mielellään kotinsa vieraille ja haluaa sillä tavalla palvella itse Herraa Jeesusta.

Hiljainen työnteko

Paavalin kehotuksessa hiljaiseen työntekoon, joka ei pidä numeroa itsestään liittyi ehkä huoli siitä, että uskovilla voi olla kiusaus käyttää väärällä tavalla hyväksi veljien ja sisarten rakkautta:

Kukaan ei saa tehdä veljelleen vääryyttä eikä pyrkiä hyötymään hänen kustannuksellaan, sillä Herra on kaiken tämän rankaisija, kuten myös aiemmin olemme teille sanoneet ja teroittaneet mieleenne. (6)

Tessalonikassa tämä huoli saattoi olla hyvinkin aiheellinen, koska toisessa kirjeessä hän joutui puuttumaan asiaan vielä lujemmin:

Jo silloin, kun olimme luonanne, määräsimme, että jos joku ei halua tehdä työtä, älköön myöskään syökö. Olemme näet kuulleet, että muutamat teidän joukostanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä vaan touhuavat turhia. Sellaisia käskemme ja kehotamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä kaikessa hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä. Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä hyvää. (2. Tess. 3:10-13)

Joskus meilläkin saattaa olla kuvitelma, että uskovan veljen pitää myydä meille halvemmalla kuin muille tai häneltä pitää saada työpaikalla erityisetuja. Jeesus sanoo kuitenkin: *”Autuaampi on antaa kuin ottaa!”*

Kaiken rakkauden liikkeelle paneva voima on Pyhä Henki, joka pääsee vaikuttamaan elämässämme, kun vaellamme päivittäisessä parannuksessa tietoisena siitä, että olemme Kristuksessa täysin vanhurskaat Jumalan kasvojen edessä. Me voimme pysyä Hengessä palavina antamalla roihuavaan liekkiin uutta poltettavaa. Jumalan sana on se polttoaine, joka pitää yllä Hengen palon. Siitä kumpuaa rakkaus niin toisia uskovia kuin sitten myös vihamiehiä kohtaan.

Pyhityksen koetinkivi

Jumalan tahto on, että te pyhitytte ja kartatte haureutta ja että kukin teistä ymmärtää ottaa oman vaimon pyhydessä ja kunniassa, ei himon ja kiihkon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa.

Pyhityksen varsinainen koetinkivi on se, miten me elämme ja vaellamme kotonamme. Aviopuolisoiden suhteessa Paavali varoittaa erityisesti haureuden synnistä. Sehän ei rajoitu vain aviorikokseen vaan ulottuu kaikkeen epäpuhtauteen mielikuvituksen alueella ja siihen, mitä me televisiosta tai netistä katselemme.

Tänä päivänä Suomessa elämme aikaa, joka väittää, että lähes mikään seksuaalisuuden ilmaisemisen muoto raiskausta ja lapsiin sekaantumista lukuun ottamatta on pelkkää rakkautta. Tällä alueella maamme on palannut alkuperäiseen pakanauteen, jossa elävää Jumalaa ei tunneta. Tessalonikassakaan tavalliset ihmiset eivät pitäneet haureuden harjoitusta lainkaan pahana asiana. Siksi vasta uskoon tulleille oli tehtävä kristallin kirkkaasti selväksi, mikä on Jumalan tahto avioliiton suhteen. Tänä me uskovat joudumme elämään samanlaisessa seksin kyllästävässä maailmassa ja kiusauksemme ovat todellisia. Siksi meidän on panostettava vahvasti pyhitykseen juuri tällä elämän alueella. Niin tehdessämme emme puhu vain saavutta-

mattomista ihanteista, vaan siitä, miten suuri siunaus on elää avioliitossa, jossa Jumalan pyhyys ja puolison kunnioittaminen on keskuksessa.

Samalla meidän on syytä tiedostaa kuinka herkästi lankeamme seksuaalisuuden alueilla. Meidän tehtävämme ei ole taistella seksuaalisia kiusauksia vastaan vaan ”paeta haureutta” niin kuin Paavali muualla kehottaa. Se tarkoittaa sitä, että tietoisesti vältämme kaikkia niitä asioita ja paikkoja, jotka voivat meidät vietellä lankeamaan. Samalla jokaisen naimisissa olevan tulee kiitollisesti tyydyttää puolisonsa seksuaalisia ja tunnetarpeita ja kiittää niissä ilmenevästä Jumalan lahjasta.

Yksin eläville ja nuorille Herran sana antaa seuraavan ohjeen:

Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että noudattaa sinun sanaasi. Minä etsin sinua koko sydämestäni. Älä salli minun eksyä sinun käskyistäsi. Olen kätkenyt sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan. (Ps. 119:9-11)

Emme voita pahoja himojamme taistelemalla niitä vastaan vaan täyttämällä sydämemme hyvillä himoilla eli katselemalla Herran Jeesuksen kirkkautta sanassa ja omistautumalla tekemään Hänen tahtoaan.

Paluu alkuun

Palataan vielä alkuun. Pyhitys on suuri Jumalan lahja, koska Jumala itse on asettunut asumaan omiensa sydämiin Pyhässä Hengessä. Pyhityksessä on siksi kysymys siitä, että Pyhä Henki, Jumalan kolmas persoona saa entistä suuremman hallintavallan sydämissämme. Se tapahtuu totuuden sanan ja rakkauden lisääntyessä sydämissämme. Kerran täydelliseksi tullessa uudessa ylösnousemusruumiissa saamme olla täysin vapaat kaikesta synnistä. Mutta jo nyt saamme kuuliaisena Herralla maistaa kuinka ihanaa on saada kulkea Hänen tahtonsa tietä silloinkin, kun kiusaukset ja synti houkuttavat meitä. Siksi saamme päivittäin yhtyä Jeesuksen rukoukseen meidän puolestamme: *”Isä, pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus!”*

Shizuko Iwain todistus isästään

Jumalalle Hänen omiensa pyhitys on niin tärkeää, että Hän ei kaihda käyttää joskus varsin rankkojakin keinoja siihen pääsemiseksi. Siitä kertoo Heprealaiskirje näin: *Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Jumala kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään. Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa hedelmänään vanhurskauden ja rauhan niille, joita on sen avulla harjoitettu.* (Hepr. 12:10-11)

Tästä kurittavasta ja pyhitykseen johtavasta tiestä pastorin rouva Shizuko Iwai kertoi oman perheensä tarinaa. Vuonna 2008 75 -vuotiaana Herran luo päässyt Shizuko Iwai toimi keskikoulun opettajana kunnes avioitui pastori Kikuo Iwain kanssa ja toimi hänen vierellään vuosikymmenet evankeliumin työssä ja kasvatti neljä lasta. Hän aloittaa lainaamalla kahta Raamatun paikkaa:

”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton älköönkä pelätkö.” (Joh. 14:27)
”Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa rohkeat: minä olen voittanut maailman.” (Joh. 16:33)

”Kasvoin kristityssä kodissa, mutta jouduimme kokemaan monenlaisia raskaita koettele-
muksia. Sodan ja sen jälkeinen elämä oli köyhää. Isäni toimi kansakoulun rehtorina, mutta
kun koulurakennus paloi, hän joutui ottamaan siitä vastuun varsinkin, kun sen mukana paloi
myös keisarin kuvan sisältämä pikkurakennelma. Hän joutui eroamaan virastaan. Sen jäl-
keen hän sairastui vakavasti haimakuolioon.

”Sen lisäksi äitini sairastui selkärankatuberkuloosiin, nuorempi veljeni sai kesken
rugbyottelun aivoverenvuodon, jonka seurauksena kärsi pitkään päänsäryistä. Toinen veljeni
puolestaan sai pienenä suuren palohaavan. Kolmas veljeni taas velkaantui niin raskaasti, että
joutui turvautumaan vanhempiensa apuun. Maaseudulla oli mahdotonta hankkia riittävästi
rahaa velkojen maksamiseen, joten molempien vanhempien oli pakko lähteä Tokioon
ansaitsemaan rahaa.

”Teini-iässä kysyin isältäni: ’Miksi teidän vanhempien, jotka uskotte Jumalaan, pitää kärsiä
näin paljon. Jos kerran Jumala on rakkaus, ei Hän voi noin menetellä.’ Silloin isäni kertoi:
’Jumala käsittelee meitä puhdistukseksi meidän sydämemme. Kun kulkee tunnelin läpi, tun-
tuu tuskalliselta, raskaalta ja ahdistavalta, mutta Jumala antaa sillä tavalla siunauksensa. Ju-
mala ei anna meille mitään muuta kuin, mitä Hänen rakkautensa vaatii.’

”Jumala varjeli vanhempani noissa koettelemissä ja osoitti minullekin, että se, mitä Hän
tekee, on suurenmoista. Hän sai minutkin uskomaan, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jot-
ka rakastavat Häntä.

”Isästäni tuli pastori yli 70 -vuotiaana ja kiitollisena sai 88 -vuotiaana kutsun Herran luo
taivaaseen. Pikkuveljenikin pääkivut paranivat ja tätä nykyä hän toimii pastorina Kanadassa.
Samoin palohaavan kärsinyt veljenikin palvelee täällä Japanissa pastorina.

”Jumala, joka lupaa auttaa, auttoi ja siunasi meidänkin vaatimatonta perhettämme. Uskon,
että Hän nytkin ja vastaisuudessakin varjelee niitä, jotka haluavat uskoa ja olla Hänelle kuu-
liaiset.

”Raamattuni välissä on nytkin kirjanmerkki, jossa lukee psalmin 50 jae 15: *’Huuda minua
avuksi ahdistuksen päivänä. Minä vapautan sinut, ja sinä olet kunnioittava minua.’*

Entä sinä?

Onko pyhä ja puhdas elämä sinulle yhä kauhea taakka, johon kaikesta yrittämisestä
huolimatta et ole päässyt? Koetko sen kohtuuttomana Jumalan vaatimuksena
elämäsi monien kiusausten ja ahdistusten keskellä? Jos niin on, sinun kannattaa
palata alkuun, siihen että Jeesuksen Kristuksen Golgatan uhrin tähden kaikki enti-
set, nykyiset ja tulevat synnit saat anteeksi. Hänen täytetyn työnsä tähden kelpaat
Jumalalle, olet vanhurskautettu ja asemasi Jumalan lapsena ei muutu silloinkaan,
kun joudut taistelemaan kauheimpien kiusausten ja lankeemusten kanssa. Lähde
liikkeelle siitä uudelleen, nosta katseesi Jeesukseen, joka kulkee joka hetki vierellä-
si ja jakaa Pyhässä Hengessä sinulle aina uutta voimaa. Tajua, että pyhitys on
suunnaton etuoikeus. Saata puhdistettuna käydä vaeltamaan Jumalan edessä kohti
Hänen kirkkauttaan.

Ellet vielä tunne Jeesusta Kristusta, hän kutsuu sinua elämään, pyhään ja puhtaa-
seen elämään, joka ei riipu sinun kyvyistäsi eikä sinun voimistasi vaan Herrasta,
joka kulkee omansa kanssa. Jumala tahtoo sinut omakseen ja pyhään elämään
kanssaan.